

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Стара Загора, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и пета
година в следния състав:

Председател: Димитър М. Х.в

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова
като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Въззивно търговско дело №
20255501000068 по описа за 2025 година

Обжалвано е решение № 210/04.12.2024г., постановено по гр.д. № 616/2024г. по описа на **, с което е признато за установено по отношение на **, съществуването на вземането на ** за сумата в общ размер на 11 760 лв., представляваща неплатени главници по Фактура № 0000004322/31.03.2020 г. на стойност 3528 лв. с ДДС и падеж 10.04.2020 г., Фактура № 0000004413/30.04.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и и падеж 10.05.2020 г., Фактура № 0000004493/29.05.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.06.2020 г., Фактура № 9000001321/30.06.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.07.2020 г., Фактура № 0000004655/31.07.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.08.2020 г., Фактура № 9000001386/31.08.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.09.2020 г., Фактура № 9000001432/30.09.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 09.10.2020 г., Фактура № 9000001470/30.10.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.11.2020 г., мораторна лихва за забава за периода от 16.04.2021 г. до 16.04.2024 г. в общ размер на 3 980.11 лв., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението - 16.04.2024 г. по ч.гр.д. №

362/2024 г. по описа на РС - Чирпан, до окончателното изплащане на сумите, за които суми била издадена Заповед № 250/18.04.2024 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 362/2024 г. по описа на *****.

Въззивникът ** моли първоинстанционното решение да бъде отменено и да се отхвърлят предявените иски.

Постъпил е отговор от ** – гр. Стара Загора, в който се посочва, че жалбата е неоснователна. Взема се становище по направените оплакванията с искане решението да бъде потвърдено.

Окръжен съд – гр. Стара Загора, в настоящият състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо.

Видно от приложеното ч.гр.д. № 362/2024 г. по описа на **, по подадено от ** срещу ** е издадена заповед № 250/18.04.2024 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК за сумата 11 760.00 лева - главница, ведно със законна лихва за период от 16.04.2024 г. до изплащане на вземането, сумата 3 980.11 лева, представляваща мораторна лихва за забава за три години преди подаване на настоящото заявление по фактури с №№, както следва: 0000004322/31.03.2020 г. на стойност 3528 лв. с ДДС и мораторна лихва в размер на 1194.04 лв.; *****/30.04.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и мораторна лихва в размер на 398.01 лв.; 0000004493/29.05.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и мораторна лихва в размер на 398.01 лв.; 9000001321/30.06.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и мораторна лихва в размер на 398.01 лв.; 0000004655/31.07.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и мораторна лихва в размер на 398.01 лв.; 9000001386/31.08.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и мораторна лихва в размер на 398.01 лв.; 9000001432/30.09.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и мораторна лихва в

размер на 398.01 лв.; 900000/30.04.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и мораторна лихва в размер на 398.01 лв., за неплатена месечна административна такса по Договор за снабдяване с лекарствени продукти от 02.01.2020 г., както и държавна такса в размер на 314.80 лева (триста и четиринадесет лева и 80 стотинки) и адвокатско възнаграждение в размер на 1 100.00 лева (хиляда и сто лева).

Длъжникът възразил срещу издадената заповед, поради което и в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК, пред първоинстанционния съд заявителят ** е предявил положителни установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 415 ГПК.

В срока по чл.131 ГПК ответникът ** е представил писмен отговор, в който взема становище, че оспорва изцяло предявените иски.

По делото не се спори и се установява от представените писмени доказателства, че на 02.01.2020 г. между ***** и „** е сключен договор № 202001022313, с който ищецът се задължил да снабдява ответника с лекарствени продукти, съдържащи наркотични вещества по приложение №2 и № 3 от ЗКНВП, чрез собствената болнична аптека. Съгласно чл. II, т.1 разплащанията по договора се извършват в срок до 10-то число на следващия месец въз основа на издадена фактура по банков път, чрез платежно нареждане по сметката на купувача, като продавачът продава на купувача заявените лекарства на цените, по които ги получава от своите доставчици. В т. 5, чл. VIII страните уговорили, че за административното обслужване на договора възложителят дължи месечна такса в размер на 980 лв. без вкл. ДДС, като таксата се заплаща до 10-то число на текущия месец на основание издадена фактура от изпълнителя.

От заключението на изготвената в първоинстанционното производство съдебно-счетоводната експертиза се установява, че ищецът по делото ** е осчетоводил процесните фактури за месеца през който са издадени по сметка 411 Клиенти - аналитична партида на ответника по делото, където са отразявани по хронология на осчетоводяването им от м. 03/март/ 2020 г. до м. 10/октомври 2020 г. Общата сума на осчетоводеното вземане на ищеца от ответника по процесите 8 броя фактури възлиза на обща сума в размер на 11 760 лева, записана като дебитен оборот по сметка 411 Клиенти - аналитична

партида **. По процесните фактури е начислен ДДС продажби лева, като сумата ДДС е включена в Справките декларации по ДДС за съответния месец, което означава, че е поето задължение от ищеца за внасяне /плащане/ на ДДС към НАП.

От извършеното проучване в счетоводството на ответника ** и предоставената информация на хартиен носител експертизата е установила, че процесните 8 броя фактури не са осчетоводени, не са намерили отражение като обороти по счетоводните сметки отчитащи разчетите на ответника по делото, не е поето задължение за погасяване към ищеца по делото в размер на обща сума от 11 760 лева. Към края на отчетната 2020 година няма формирано салдо по кредита на сметка 401 Доставчици - аналитична партида „****“, от сумите по процесните фактури. Към края на 2021г., 2022г., 2023г. и датата на експертизата при ответника също не се води/ отчита / неплатено /непогасено / задължение към ищеца.

Тъй като ответникът не е регистриран по ДДС и не е задължен да изготвя и представя информация в НАП за извършените от него покупки и продажби, не е изготвял дневници за покупки и продажби, не е начислявал ДДС покупки /не е ползвал ДК/ и съответно процесните осем броя фактури не са намерили отражение съгласно закона за ДДС.

Към датата на проверката на вещото лице в счетоводството на ищеца- 04.09.2024 година няма регистрирано /извършено/ плащане от ответника по процесните фактури.

Видно от съдебно-счетоводната експертиза, претендираната законна лихва от ищеца, изчислена върху неплатеното задължение по процесните 8 броя фактури възлиза на обща сума от 3 979.78 лева.

За периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. ищецът ** е издал и осчетоводил по кредита на сметка 411 Клиенти партида ***, като вземане от *** два броя фактури, освен процесните 8 броя фактури за сумата от 3890.00 лева - фактура № 4300/30.03.2020г. за сумата 390 лв. - префактурирани лекарства и фактура № 4321/ 31.03.2020 г. за сумата 3500 лв. - такса - медицински услуги.

За вземанията по процесните фактури, ** изпратил до *** покана за

доброволно изпълнение с изх. № *** от 16.02.2024 г., получена от ответника на 20.02.2024 г., видно от обратна разписка № 20259788.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Наредба № 28/2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти (Наредба № 28), за задоволяване на собствените си нужди лечебните заведения по чл. 222, ал. 4 от ЗЛПХМ, които нямат открита аптека, могат да се снабдяват от аптека на друго лечебно заведение, получило разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти. Според ал. 2, лечебните заведения по ал. 1 сключват договор за снабдяване с лекарствени продукти, в който уреждат условията за заявяване, доставка и заплащане на продуктите. Съгласно чл. 38а, ал. 1 от Наредба № 28, след сключването на договор по чл. 38, ал. 2 лечебното заведение, което няма собствена аптека, изписва необходимите му лекарствени продукти на лекарствен лист при спазване на реда и условията за изписване и отчетност, посочени в Наредба № 4 от 2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти (Наредба № 4), който се предоставя за изпълнение в аптеката на лечебното заведение с аптека. По силата на чл. 49, ал. 1 от Наредба № 4 лекарствените продукти за хоспитализираните пациенти се отпускат от болничната аптека. Според ал. 2, когато лечебното заведение със стационар няма аптека, се прилагат чл. 38 – чл. 38б от Наредба № 28. Така цитираните правни норми посочват конкретния ред, по който се заявяват медицинските стоки, а именно чрез лекарствен лист, като е описан и начинът на заявяването им, доставянето им, заприходяването им и предаването им на лечебното заведение, като е посочен и конкретният договор, който следва да се сключи, а именно договор за доставка. Доколкото относимите към сключването на договора за доставка разпоредби регламентират особени изисквания към доставчика, но не и относно съдържанието му, следва да се приеме, че приложими са общите правила на гражданското законодателство.

Видно от представения договор, задължението по чл. VIII, т. 5 в размер на 980 лв. без вкл. ДДС, е станало изискуемо с настъпване на срока, в който следва да се плати - 10-то число на текущия месец. Издаването на фактурата

от кредитора, подписването и отразяването ѝ в счетоводните книги на длъжника, е ирелевантно за настъпването на падежа на задължението на последния - той вече е настъпил. В такава хипотеза, вземането за мораторна лихва възниква на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД с изтичане на крайния срок за плащане, без да е необходима покана.

Задължението на лицето по чл. 3 ЗДДС е да издаде в петдневен срок от настъпването на данъчното събитие фактура или друг данъчен документ по чл.112 ЗДДС с оглед облагане с данък на извършените от него доставки на стоки или услуги. Законът не предвижда задължение на това лице да изпрати фактурата на получателя.

Доколкото претендираните вземания са уговорени като повтарящи се задължения за заплащане на цена на ползвани услуги, имащи единен правопораждащ факт – сключен договор за доставка № 202001022313/02.01.2020 г., чиито падеж настъпва ежемесечно, а размерите на плащанията са като сума платима на определена дата, същите представляват периодични платежи, по смисъла на ТР № 3 от 18.05.2012 г. по т. д. № 3/2011 г. на ОСГКТ на ВКС, поради което се погасяват с изтичане на тригодишен давностен срок, на осн. чл. 111, б. "В" ЗЗД, който тече от настъпването на падежа, а именно всяко десето число на текущия месец. Така падежът на задълженията на ответника по отделните фактури е възникнал с настъпване на датата, посочена в договора – 10-то число на текущия месец. По делото не са представени доказателства, от които да се направи извод за извършено признание на задължението, което да е прекъснало погасителната давност. Погасителната давност за възникналите задължения към ищеца по процесните фактури е изтекла за последната издадена фактура на 30.10.2023 г. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е подадено на 16.04.2024 г., следователно задълженията са погасени по давност. С изтичане на тригодишна давност са се погасили вземанията за тези периодични плащания, както и произтичащите от тях допълнителни вземания.

Предвид гореизложеното въззивният съд намира, че решение № 210/04.12.2024г., постановено по гр.д. № 616/2024г. по описа на ** следва да бъде отменено, като вместо това следва да се отхвърлят предявените иски от **, срещу **, да се признае за установено по отношение на **, съществуването на вземането на ** директор, за сумата в общ размер на 11

760 лв., представляваща неплатени главници по Фактура № 0000004322/31.03.2020 г. на стойност 3528 лв. с ДДС и падеж 10.04.2020 г., Фактура № 0000004413/30.04.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и и падеж 10.05.2020 г., Фактура № 0000004493/29.05.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.06.2020 г., Фактура № 9000001321/30.06.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.07.2020 г., Фактура № 0000004655/31.07.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.08.2020 г., Фактура № 9000001386/31.08.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.09.2020 г., Фактура № 9000001432/30.09.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 09.10.2020 г., Фактура № 9000001470/30.10.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.11.2020 г., мораторна лихва за забава за периода от 16.04.2021 г. до 16.04.2024 г. в общ размер на 3 980.11 лв., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението - 16.04.2024 г. по ч.гр.д. № 362/2024 г. по описа на РС - Чирпан, до окончателното изплащане на сумите, за които суми била издадена Заповед № 250/18.04.2024 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 362/2024 г. по описа на *****, като погасени по давност.

Решението следва да бъде отменено изцяло и в частта за разноските.

По отговорността за разноски:

По гр. д. № 616/2024 г. по описа на ** ответникът **, е поискал присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2 179,92 лв. По делото е представен договор за правна защита и съдействие с уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 2179,92 лв., платимо по банков път. Представена е фактура, издадена от Адвокатско съдружие *****а осъществена правна защита по договор от 13.09.2024 г. по гр.д. № 617/2024 г. на ** за сумата 922, 80 лв. с ДДС и преводно нареждане от 13.09.2024 г. за заплащането ѝ. С оглед изложеното, съдът приема, че доказателства за заплащане на уговореното по гр. д. № 616/2024 г. по описа на ** възнаграждение за процесуално представителство не са представени, следователно и такова не следва да се присъжда.

С оглед изхода на спора, ** следва да заплати на **, разноските във въззивното производство в размер на 314,81 лв., представляващи заплатена държавна такса.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 210/04.12.2024г., постановено по гр.д. № 616/2024г. по описа на **, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от **, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град *****, представлявано от ***** – изпълнителен директор срещу **, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от ***** – управител да се признае за установено по отношение на **, съществуването на вземането на ** директор, за сумата в общ размер на 11 760 лв., представляваща неплатени главници по Фактура № 0000004322/31.03.2020 г. на стойност 3528 лв. с ДДС и падеж 10.04.2020 г., Фактура № 0000004413/30.04.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и и падеж 10.05.2020 г., Фактура № 0000004493/29.05.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.06.2020 г., Фактура № 9000001321/30.06.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.07.2020 г., Фактура № 0000004655/31.07.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.08.2020 г., Фактура № 9000001386/31.08.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.09.2020 г., Фактура № 9000001432/30.09.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 09.10.2020 г., Фактура № 9000001470/30.10.2020 г. на стойност 1176 лв. с ДДС и падеж 10.11.2020 г., мораторна лихва за забава за периода от 16.04.2021 г. до 16.04.2024 г. в общ размер на 3 980.11 лв., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението - 16.04.2024 г. по ч.гр.д. № 362/2024 г. по описа на РС - Чирпан, до окончателното изплащане на сумите, за които суми била издадена Заповед № 250/18.04.2024 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д.№ 362/2024 г. по описа на *****, като погасени по давност.

ОСЪЖДА **, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град *****, представлявано от ***** – изпълнителен директор да заплати на **, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от ***** – управител сумата 314,81 лв. – разноски във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____